

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christiana. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

Cap. XXV. De Veritate, ejusque usu. Simplicitas laudatur. Actus fidelitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

CAP. XXV. *De Veritate, ejusque usu. Simplicitas lan-*
datur. Actus fidelitatis.

1. **I**N omni sermone, gestu & scriptura, aliisque signis externis veritas sit. Non deceat Christianum hominem labium mendax. Muliebre vitium & plebeium est aliud pectore claudere, aliud ore proferre. Vir generosus res simpliciter enuntiat prout sunt, non exagerat, non amplificat, non decipit, non simulat, verborumque ambages & involucra devitat. Simplicia verba veritas simplex amat. Vult nuda videri, quia innocens est. Qui vero mentitur aut fallit, rem duplice sermone obscurat, ut lateat. Odit lucem qui male loquitur sicut qui male agit. Cave itaque ne ut vestitum, sic sententiam habeas, aliam domesticam, aliam forensem: ne in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur. Ab hoc vitio abhorret ipsa natura. Pueros vide nondum ratione utentes. Mendacium inter prima probra objiciunt & quanvis levitate quamdam assumant, tamen insitâ judicij rectitudine damnant. Quia in re Dei providentiam admirari oportet, quae virtutes animo inserit, sine quibus vita & societas stare non possunt. Omnium autem perniciosissimum est mendacium vitae. Nam si omnem sermonis falsitatem abominaris tanquam sublimi animo indignam, cur ipse mendacium esse, & vivere non formidas? Magna res est unum hominem agere.

2. Simplicitas parum hominibus cognita virtus, tantæ est dignitatis ut eam Deus magnopere delectetur: nam *cum simplicibus sermocinatio ejus*. Simplex enim ille & integerimus cum sit: simplices esse vult animas, quæ ad se conveniunt. Est autem simplex, qui in varia non abit: qui sine duplicitate & hypocrisi talem se exteriori exhibit, qualis interior est: qui proprios defectus, cum fert occasio, candidè & sincerè fatetur, qui malitiâ parvulus est & omnem politicam agendi rationem detestatur: qui non exclusâ prudentiæ circumspetione, fidem in omnibus

esse arbitratur, malum de nōmine suspicatur: qui stultus apud homines videri non refugit, ut sit sapiens apud Deum: qui ab omni multiplicitate alienus simplici intentione Deo placendi cuncta operatur. Quid turbaris erga plurima infelix astutia? Unum est necessarium, ut ad eum pervenias, qui unus & simplicissimus est. Nunquam pertinges ad metam, si dupli gradieris viā.

3. Fidelitas inter maxima & præcipua humani generis bona colenda est: hâc enim sublatâ tollitur usus commerciorum, dissolvitur amicitia, fœdera dissociantur, universa Respublica perturbatur. Rara tamen & ista est, ac ferè mundo incognita virtus. Passim accusant humanam perfidiam tot ad contractus adhibiti testes, tot stipulationum firmamenta, tot interpositæ industriae, quæ nihilominus vix sufficiunt, ut firma maneant pacta & conventa. Adeò plerique sordidi sunt, ut sanctior sit illis quæstus quam fides. O turpem humano generi publicæ fraudis ac nequitiæ confessionem! Nemini credimus sine teste, sine sponsore: & tutius in tabulis, quam in animi sacrario fidem custodiri arbitramur. Cæterum vir fidelis quocunque opus promissum constanter exequitur, commissa sibi secreta nemini pandit, datam fidem etiam hostibus servat, ipsamque regnis ac vitæ præfert. Tardè quidem promittit, quia celeri sponsioni celerem incumbere pœnitentiam novit: sed si semel spoondit, non fallit, non violat, nisi forte rerum status mutetur, aut peccandi periculum incidat. Neminem obligat promissio, quæ non potest sine scelere adimpleri.

C A P. XXVI. *De Amicitia. Quibus officiis sit colenda.
Præcepta quadam ad mutuam conversationem
pertinentia.*

1. **N**ihil magis ad humanam vitam necessarium, quam amicitia, nihil commodius, nihil jucundius. Ea est mutua duorum benevolentia in virtute fundata & bonorum communicationi conjuncta. Quantum hoc bonum est,